

Reklama na americké a ruské sny, stoupající úroveň štěstí a 85. místo v sebevraždách

 putin-today.ru/archives/197110

9 января 2024 г.

1. Někteří se domnívají, že náš stát nevyvíjí dostatečné úsilí, aby propagoval ruský sen ([odkaz](#)):

...čtenáři slyšeli o takzvaném americkém snu. To je chápáno jako koncentrované vyjádření duchovních a materiálních ideálů lidu Spojených států. Zdá se mi, že právě americký sen se stal nejsilnější ideologickou zbraní, která přispěla k pádu SSSR. Ne, zhroutila se především pod tíhou vnitřních problémů, ale je hloupé popírat vliv vnějších faktorů, které korumpovaly společnost zevnitř. Americký sen je navíc i přes zjevnou slabost hegemonu stále impozantní zbraní. <...>

Stalo se, že Amerika a Rusko jsou skutečně velké země, které mají silnou ideologii. Sovětskému lidu bylo vštípeno, že v USA žijí naprosto vulgární a neduchovní lidé, kteří si váží jediného - dobrého bankovního účtu a jsou připraveni za něj prodat cokoliv, včetně zástavy duše d'áblu. Ale ve skutečnosti průměrný Američan s radostí vztyčí vlajku své země nad svým domem, položí si ruku na srdce a zpívá „The Star-Spangled Banner“, považuje za čest být důstojníkem americké armády a amerického námořnictva, přísahá vlajku ve škole a svou zemi považuje za nejlepší na světě. Ach ano, také posvátně a upřímně věří, že Amerika je majákem míru a demokracie na celém světě.

U sovětských občanů je vše jasné. Rusko bylo původně zemí doslova prodchnutou mesianismem. Třetí Řím, bohobojný lid, pevnost všech pravoslavných, smířlivosti, národnosti, trojice a tak dále. A pak ideologie komunismu velkoryse ležela na této úrodné půdě a to, co se stalo v biologii, se nazývá heterózní efekt - zvýšení schopností hybridů získaných z čistých linií. Sovětským lidem se od dětství říkalo, že žijí v

nejlepší zemi na světě a všichni ostatní na nás žálí. Že SSSR je prvním státem dělníků a rolníků na světě, baštou veškerého pokrokového lidstva, které k němu vzhlíží s nadějí. To znamená, že s ideologií bylo vše v pořádku, jak u nás, tak u Američanů. <...>

Ale jak jsem psal výše, jen s ideologií se nespokojíte. Sovětský občan chtěl i mnoho dalších věcí – mít dobrý dům, auto, jet k moři, kupovat různé lahůdky, chodit do restaurací, vodit děti na zábavu, sám se bavit. S tím ale byly velké problémy. <...>

Jen naši krajané (a nejen oni) neznali všechny detaily amerického života. Že dům je chatrná stavba z překližky a sádrokartonu a že to trvá desítky let, než ho zaplatíte na dluh. Jaké jsou účty z náhlého propuknutí nemoci? Že studium na normálního specialistu stojí nějaké neskutečné peníze. A tak dále. Sovětští propagandisté se snažili sdělit pravdu, ale kdo by tehdy věřil sovětské propagandě? <...>

Amerika ale v tomto ohledu fungovala mnohem chytřeji a rafinovaněji. A pak mu v tom pomohl Velký Hollywood. Kdo věřil žvástům politického instruktora, organizátora strany a dalších politických informátorů, když je na obrazovce obraz amerického snu. S velkými domy, pěknými auty a sexy dívkami.

A jak žije průměrný dělník, inženýr, lékař (vhodně podtrhněte), ale co my? A v našich filmech bojují za plán a šokové tavení oceli. A ženy jsou oblečené jako američtí redneckové v tom nejlepším. Byl to Hollywood, kdo vytvořil image té Good Buy America – skvělé, bohaté, kde má každý spoustu příležitostí vydělat milion a dobře ho utratit.

Jejich kampaň a reklama měly velký úspěch. Dost lidí podlehlo jejich sebepropagaci, že Amerika je ráj na zemi, každý tam chce, jste v Americe a tedy nejúspěšnější na světě. Díky tomu vysáli specialisty v různých odvětvích, kteří byli nesmírně rádi, že jsou v nejlepší zemi světa.

Pravda, mnozí rychle ztratili iluze z Ameriky, která už bez konkurentů nebyla ona. Ukázalo se, že i přes vysoké výdělky je struktura výdajů taková, že z impozantních částek zůstává směšný zůstatek. Že za všechno, co naši lidé vnímají jako samozřejmost, musíme hodně platit, třeba za stejný lék. Že je země nebezpečná, jsou tam kriminální oblasti, kde je pro bělocha lepší se netoulat, na ulicích je spousta šílenců a narkomanů.

Že místo země s křesťanskými a kapitalistickými hodnotami začala země upadat do nejošklivějších forem socialismu (wokeismus, BLM), sociální programy jsou poskytovány flákačům a lumpenům, nikoli však pracujícímu člověku, který se ocitne v těžké situaci. situace. A křesťanské hodnoty byly rychle nahrazovány růžovými. Lidí zdržovaly jen vysoké platy, i když při virtuální absenci normální pojišťovací medicíny, sociálních programů a dalších věcí se často proměnily v dýni. <...>

Když si totiž vezmete jakoukoli zemi na světě, ukáže se, že v kterékoli zemi světa můžete najít velikost, progresivitu a zaostalost. Skutečnost, že se u nás doma můžete procházet při -30 stupních pod nulou, je nepochybně veliká. Jen málo zemí si to může dovolit. A za tím se skrývá práce obrovského množství lidí. A to musíte umět, stavět takové gigantické infrastrukturní projekty a udržovat jejich funkčnost. Naše země ví, jak instalovat nejmodernější infrastrukturu, pokrýt rozsáhlá území komunikačními věžemi a poskytovat ultrarychlý internet prostřednictvím optických vláken. <...>

Máme vynikající bojové letectví a slušné civilní letectví. Možná ne nejlepší, ale jiné země prakticky nevědí, jak vyrábět letadla celého civilního spektra. Ale můžeme.

Náš Rosatom je nejlepší na světě. Na rozdíl od Američanů. kteří v této oblasti ztratili veškeré kompetence.

V medicíně, bez ohledu na to, co tady říkají, je také velmi hodné a dostupné. Bývá zvykem, že při bolestech hlavy (!) nebo vysokých teplotách (!!) sanitku, která nepřijede, celé hodiny nadáváme. Jen ať zavolají záchranku pro takové příznaky v Evropě nebo USA. Tam vám točí kolem hlavy a i když pošlou kočár, cenovka pacienta jen zhorší.
<...>

Naše země udělala za třicet let velký skok kupředu. Zlepšila se kvalita života, výše platů, práce dost, obchody plné. Mnoho sociálních programů však zůstalo. Existuje dostupná a dobrá medicína, kdo prokáže své znalosti zkouškou, může studovat na vysoké škole zdarma, existují sociální programy pro děti s dětmi, platby rodičům a tak dále. <...>

Nikdy se nám nežilo tak dobře jako teď. Přitom se absolutně neumíme chválit a dělat si reklamu. Průměrný Rus je navíc náchylný k věčné sklíčenosti a přemýšlení. Radovat se a chválit svou zemi – ne, to není naše metoda. Náš je trpět kvůli virtuální žebrácké babičce, která prodává brambory (zajímalo by mě, kde byly naposledy viděny a v jakém roce. Je čas je zapsat do červené knihy). <...>

*A máme být na co hrdí a co ukázat světu. Naši lidé žijí v domech, které jsou pohodlné v zimě i v létě. Je tu voda, lidé jsou nakrmeni, je tu dobrá medicína a školství, fungují sociální výtahy. Základní potřeby pokryty. Co se nám zdá přirozené a známé a o co je ochuzena nejméně polovina světové populace. Máme mnoho výrobních zařízení a levné služby. Hodně práce. Existuje mnoho příležitostí, jak zlepšit svůj život.
<...>*

U nás může člověk hodně pracovat a dosáhnout. Nestane se milionářem, ale vydělá si peníze na bydlení, bude moci postavit dům a vychovávat děti. Nemáme růžovou propagandu a tradiční hodnoty jsou silné. Prostě máme normální život, což v mnoha vyvolává závist a hysterii... <...>

Ale zároveň to nijak nepropagujeme ani nepropagujeme.

Netočí se téměř žádné filmy, které ukazují velikost Ruska. I když to není vůbec těžké, stačí vzít vzory starého Hollywoodu. A ukažte, jak naši výsadkáři namočili mimozemské monstrum do odpadků. Nebo jak naši vědci vynalezli vakcínu, která zachraňuje lidstvo...

2. Velký článek analyzující problém úrovně štěstí v Rusku na Lenta.Ru. Cituji fragment ([odkaz](#)):

– V Rusku se úroveň štěstí měří pomocí VTsIOM. Podle průzkumů se za posledních 30 let index štěstí v zemi zvýšil 11krát a podíl šťastných lidí se zdvojnásobil. Podle hodnocení je dnes šťastných více než 80 procent Rusů. To je pravda?

— První měření štěstí v Rusku provedla VTsIOM v roce 1992. Rusům byla položena otázka: „V životě se může stát cokoliv – dobré i špatné. Ale celkově, jsi šťastný nebo ne? Pak dvě procenta respondentů uvedla, že jsou šťastní, což lze obecně považovat za statistickou chybu.

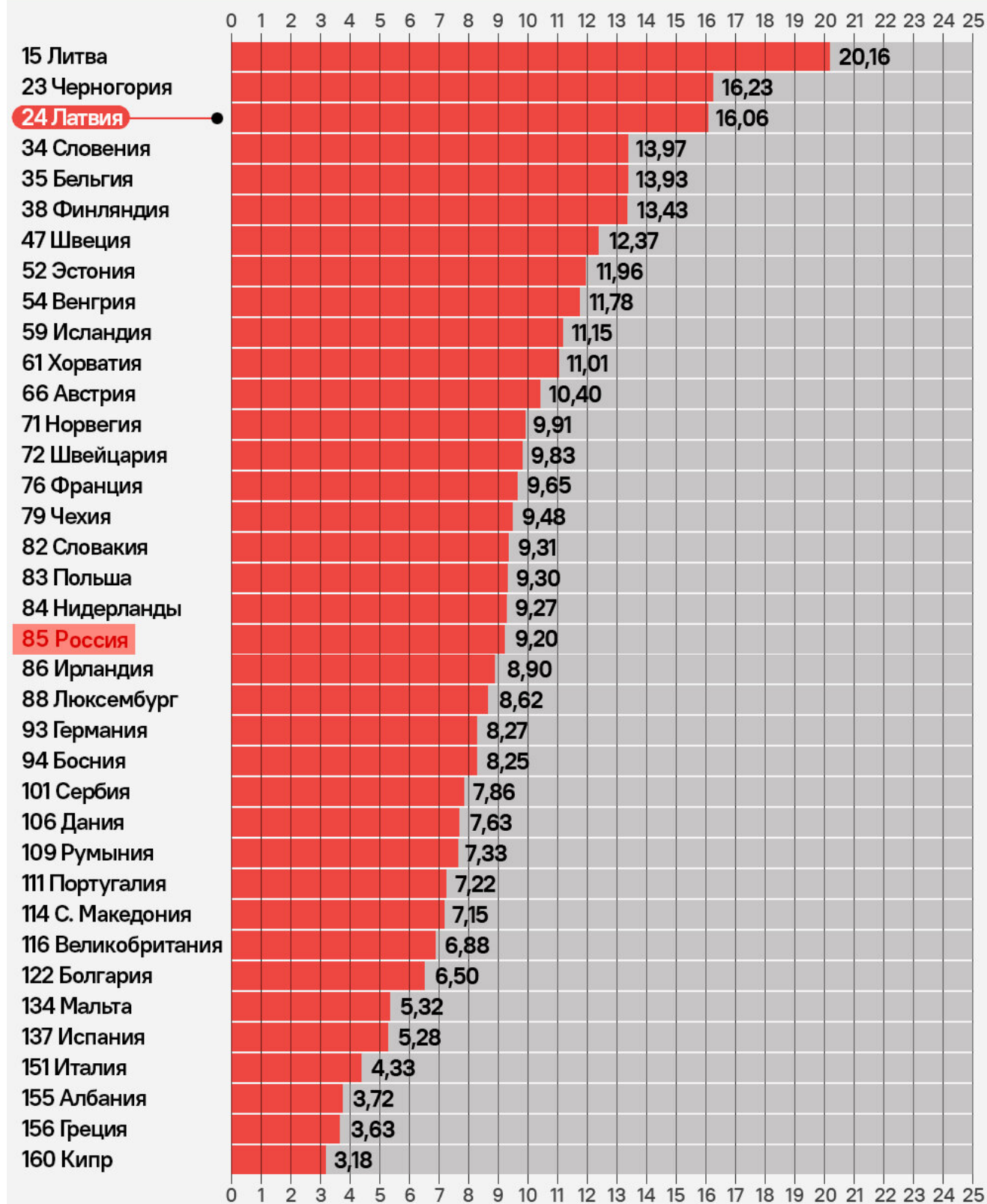
Není se čemu divit – po rozpadu SSSR, v 90. letech, museli lidé přežít, zvládnout novou realitu, hledat nové významy, na štěstí pak nebyl čas. Je zcela přirozené, že za posledních 30 let se míra štěstí zvýšila ze dvou procent a v podstatě z nuly. Když se ale blíže podíváte na stav respondentů, kteří se průzkumu zúčastnili, můžete vidět výrazný rozdíl ve věkových skupinách, tedy větší štěstí, ale ne pro každého.

Lidé narození v letech 1910 až 1924 byli v sovětských dobách nejšťastnější generací. Se ztrátou své země ztratili smysl života, což radikálně ovlivnilo jejich pocit sebe sama, a úroveň jejich štěstí se nikdy nezvýšila. Ale u lidí narozených v letech 1945 až 1964 se štěstí v roce 2000 vyrovnalo a dokonce začalo vykazovat mírný nárůst. Štěstí mladé generace stoupá v období finanční prosperity a klesá během krizí.

Za sebe dodám, že honit se za štěstím je obvykle neúspěšný nápad, stejně jako myšlenka vzít slovo těch, kteří o svém štěstí mluví. Přitom i takto nepřesné průzkumy jsou stále lepší než žádné.

3. Na internetu stále koluje propaganda, podle které je Rusko téměř světovým lídrem v míře sebevražd. Poměr sebevražd v Rusku býval skutečně žalostně vysoký. Za Putinovy vlády se však situace v zemi zlepšila, takže nyní je v Rusku míra sebevražd nižší než v polovině zemí Evropy. Cituji Genbyho ([odkaz 1](#) , [odkaz 2](#)):

Рейтинг стран Европы по количеству самоубийств на 100000 человек

Nejvíce sebevražd bylo v Rusku zaznamenáno v roce 1994 - 61 886. Od roku 2001, kdy bylo zaznamenáno 57 284 případů, je pozorován neustálý pokles. V roce 2019 došlo k 17 192 sebevraždám, 16 546 v

roce 2020, 15 615 v roce 2021 a 13 564 v roce 2022.

13 564 sebevražd v Rusku, to je úmrtnost 9,2 na 100 000 obyvatel. 9.2 je 85. nejvyšší počet sebevražd na světě.

Ještě před 10 lety bylo Rusko mezi 10 zeměmi v počtu sebevražd, nyní je na 85. místě.

Samozřejmě, že někteří říkají, že WHO mluví o jiných číslech a přidává k ruským sebevraždám všechny otravy. Ale jak se říká, každý má svůj způsob. Evropská WHO na rozdíl od celosvětové WHO toto nedělá.

Eurostat ve skutečnosti také podvádí, když ukazuje standardizovaný ukazatel přizpůsobený evropskému standardu věkové struktury populace. Vzhledem k tomu, že Evropa má starší věkovou strukturu populace, bude se standardizovaná míra jevit nižší než celková úmrtnost populace na sebevraždu. Zavedení evropského standardu umožňuje starším evropským zemím skrýt vysokou sebevražednou úmrtnost v Evropě a snížit ji o 10–20 % ve srovnání s celkovou úmrtností na sebevraždu. Počet sebevražd v Evropě je skrytý, je dán pouze standardizovaný ukazatel upravený (věkovou strukturou populace) správným směrem.

Ale i tak Rusko s 9,2 už vypadá, jako by bylo v životem milující jižní Evropě.

Oleg Makarenko

<https://dzen.ru>